

ἀνεκαλύφθησαν βαυκαλίδες πλήρης ἐλαίων ἐν καλίστῃ καταστάσει, ἐμβεβαπτισμένοι ἐντὸς ἐλαίου, ἀν καὶ τὸ ἐλαϊον μετεβλήθη εἰς ἐλαϊκὸν ὀξύ.

γ) Ὁ Χεβέτης, περίφημος μεταπράτης τῶν ἐδωδίων, διετῆρει ἐπὶ πολὺν χρόνον νωποὺς διαφόρους καρποὺς, οἷον σταφυλὰς, γεώμηνλα, κάρυα, ἀμύγδαλα, κάττανα κτλ. καλύπτων αὐτὰ μὲ σρώμα τιτάνου ἐσβεσμένης ἐν καταστάσει κόνεως. Ὅταν δὲ ζώικαι ἢ φυτικά οὐσίαι περιβάλλωνται ὑπὸ τοῦ σακχάρου ἢ τοῦ μέλιτος διατηροῦνται, ὡς ἐάν ᾤσαν ἐντὸς τοῦ ἐλαίου ἢ τοῦ λίπους.*

Η ΡΟΖΑ

Ἡ ΤΑ ΔΥΟ ΦΡΟΥΡΙΑ

(Συνέχεια, ἴδε ἀριθ. 12.)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄.

Τὸ μικρὸν βιβλίον τῆς Ῥόζας περιέχον τὰς ῥήσεις τῆς μητρός της.—Ἡ εὐτυχὴς καὶ ἀξιωμαγιόρευτος ἐσπέρα ἐν τῷ Προσφυλῇ Δωμάτιῳ.—Ὁ Προδότης εἰσάγει τὸν Ἰππότην Ἐμβῆν καὶ τοὺς στρατιώτας αὐτοῦ εἰς τὸ Εὐτυχὲς Φρούριον.

Τὴν ἐπιούσαν περὶ τὸν ὄρθρον ὁ Ἰππότης Ἐλβέρτος πορευθεὶς εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν, ὅπου συνεκλήθησαν οἱ ἄνδρες στρατιῶται τοῦ προέτρεψαν αὐτοὺς διὰ συντόμου λογυδρίου νὰ φανῶσι πιστοὶ πρὸς τὸν γενναῖον Δοῦκα. «Μετὰ χαρὰς» προσέθηκε «ἤθελον σὰς ὀδηγήσει εἰς ὑπεράσπισίν του καὶ μετὰσχει τοῦ κινδύνου, ἀν εἶχον ἀναλάβει ἀρκούντως τὰς δυνάμεις μου καὶ ἀν ἔτι δὲν διατέλει ὁ βραχίον μου σχεδὸν ἄχρηστος. Δὲν εἶναι δὲ ἀνάγκη νὰ διαβεβαιώσω ἄνδρας, οἵτινες ἐπὶ πολλὰ ἔτη μὲ ὑπηρετήσαν, ὅτι, ἐάν τινες ἐξ ὑμῶν ἤθελον κατασταθῇ ἀνίκανοι ἐνεκα τοῦ πολέμου, μεγάλη πρόνοια θέλει ληφθῇ δι' ὑμᾶς καὶ διὰ τὰς οἰκογενεὰς σας.»

Τὴν δὲ πρῶτην ὁ Ἰππότης οὕτως κατὰ τὸ πρόγευμα ἦτο σιωπηλὸς καὶ ἐφάνετο ὀλως ὀννους. Τέλος ἡ Ῥόζα μετὰ σεβασμοῦ εἶπεν. «Ἀγαπητέ μοι, πάτερ, εὐλογον εἶναι νὰ λυπῆσαι, διότι δὲν δύνασαι νὰ ὑπηρετήσῃς τὸν Δοῦκα, ἀλλ' ἔσως ἡ θεία Πρόνοιά σε κρατεῖ ἐνταῦθα ἐπὶ τοῦ παρόντος· διότι κατὰ τὴν ἀπουσίαν σου ὁ Ἰππότης Ἐμβῆς ἐνδέχεται νὰ προσβάλῃ τὸ Εὐτυχὲς Φρούριον· τοῦτο δὲ θὰ ᾤτο τρομερώτατον δι' ἐμέ! Νομίζεις ὅτι θὰ μάθῃ ὅτι ἀπέστειλας ὅλους τοὺς στρατιώτάς σου;»

«Θέλωμεν πράττει τέκνον μου,» ἀπήντησεν ὁ πατήρ «ὡς εἰ τοῦτο ἐγένετο ἤδη γνωστὸν πρὸς αὐτόν. Ἐπειδὴ δὲ κατὰ τὴν μακράν μου ἀσθένειαν πολλὰ ὑποθέσεις ἀφέθησαν εἰς τὸν ἄξιον οἰκονόμῳ μας, σκοπεῖω σήμερον ν' ἀφιερῶσω ὀλίγας ὥρας, ὅπως βάλω εἰς τάξιν τοὺς λογαριασμοὺς αὐτοῦ. Εἰμαι δέ, χάρις τῷ Θεῷ, καλὰ καὶ ἀρκούντως ἰσχυρός. Θέλω δὲ κα-

ταστήσει τοὺς ὑπηρετάς προσεκτικοὺς καὶ δείξει τὸν ἐκ τῆς ἀμελείας τῶν καθηκόντων του κίνδυνον, διότι ἐάν ὅλοι ᾤναι πιστοὶ πρὸς ἐμέ, τὸ Εὐτυχὲς Φρούριον θέλει εἶσθαι ἀπόρητον.»

Ἡ δὲ Ῥόζα ἠναγκάσθη, κατὰ τὸ διάστημα καθ' ὃ ἐνοσῆλευε τὸν πατέρα της, νὰ παραμελήσῃ πολλὰ τῶν καθηκόντων τῶν ἀνατεθειμένων εἰς αὐτὴν ὡς οἰκονόμοισιν· ὅθεν ἐνῶ ὁ πατήρ της ἐξήταζε τὴν ἡμέραν ἐκείνην τοὺς λογαριασμοὺς τοῦ οἰκονόμου, αὐτὴ μετὰ μεγίστης φιλοπονίας, ἐξεπλήρου τὰ οἰκιακὰ καθήκοντά της. Δὲν εἶπον πρὸς ὑμᾶς νεαροὶ ἀναγνώσταί μου, ὅτι ἡ Ῥόζα εὐθὺς μετὰ τὸν θάνατον τῆς μητρός της συνέβραψε βιβλίον καὶ ἐπὶ τοῦ μελανοῦ καλύμματος αὐτοῦ ἔγραψεν ὡς τίτλον τὰς ἐξῆς λέξεις, «Ἡ ἀγαπητὴ μου μητήρ, καίτοι ἐν τῷ οὐρανῷ, ὁμιλεῖ ἔτι πρὸς ἐμέ.» Ἐν τῷ μικρῷ τούτῳ βιβλίῳ ἔγραψε, καθ' ὅσον ἐνθυμεῖτο, τὰς πλήρεις εὐσεβείας συμβουλὰς αὐτῆς, τὰς ἐνθαρρύνσεις κτλ. Κατοχωρίζω ἐνταῦθα ῥήσεις τινάς, αἰτινὲς ἰδίως ἐχρησίμευσον πρὸς τὴν καλοκάγαθον ταύτην κόρην, κατὰ τὸν καιρὸν τῆς δυστυχίας αὐτῆς· οἷον «Ἀπόφυγε τὴν ἀργίαν· διότι αὕτη εἶναι ἡ τροπὴ τῆς ἀμαρτίας. Οὐδὲν συμβαίνει ἐκ τύχης. Ὅταν δὲν δύνασαι νὰ προσεύχῃσαι κατὰ μόνος, συμπροσεύχου μετὰ τῶν ἄλλων· διότι ὁ Θεὸς ἀκούει τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας. Θεώρει τὰ συμβαίνοντα ὑπὸ καλὴν ἐποψίν. Ἐάν σε καταλάβῃ ἀθυμία ἀναπόλει εἰς τὸν νοῦν σου, τὰς εὐεργεσίας, τὰς ὁποίας ἔλαβες. Ἐχε χριστιανικὴν εὐθυμίαν καὶ πρότρεψε καὶ ἄλλους νὰ ἔχουσιν αὐτήν. Φαίδρυνε τοὺς ἐν τῇ οἰκίᾳ σου διὰ μειδιαμάτων καὶ ἐκφράσεως χαρὰς.» Πρὸς τὸ ἐσπέρας ἐκάστης ἡμέρας ὁ πατήρ καὶ ἡ θυγάτηρ συνήρχοντο εἰς τὸ συνήθως καλούμενον Προσφυλὲς Δωμάτιον τῆς μητρός· πρὸς τὸ ἐν μέρος τοῦ ὁποίου ἦτο ὁ κοιτὼν τοῦ Κυρίου Ἐλβέρτου πρὸς δὲ τὸ ἄλλο ὁ τῆς Ῥόζας. Πόσας δὲ ἀειμνήστους ἐσπέρως εἶχον αὐτοὶ περάσει ἐνταῦθα! Πόσον εὐτυχὲς ἦτο τὸ παρελθόν! Ἡ δὲ Ῥόζα ὁμιλοῦσα περὶ τῆς παιδικῆς τῆς ἡλικίας ἔλεγεν, «ὦ πάτερ, δὲν ἤθελον ἀνταλλάξαι τοῦτο τὸ ἀγαπητὸν δωμάτιον οὐδὲ μὲ τὸ μέγαρον τοῦ Δουκός. Πόσον ἕκαστον τῶν περιεχομένων πραγμάτων ἀναπολεῖ εἰς τὴν μνήμην μου τὴν ἀγαπητὴν μου μητέρα! Ποσάκις ἐκάθισα ἐπὶ τοῦ μικροῦ τούτου καθίσματος παρὰ τοὺς πόδας αὐτῆς παίζουσα μὲ τὴν κοῦκλάν μου καὶ ἐπὶ τοῦτο τὸ ἀνάκλιτρον καθημένη πάντοτε πλησίον αὐτῆς, ἐμάνθανα ν' ἀναγινώσκω! Πολλὴν δὲ χαρὰν ᾤσθάνομεθα, ὡσάκις ἐλαμβάνομεν παρὰ σοῦ ἐπιστολάς. Ἐχόρευον δὲ πολ- λάκις καθ' ὅλον τὸ δωμάτιον ὑπὸ χαρὰς ἀκούουσα περὶ τῆς ταχείας σου ἐπιστροφῆς. Ὅτε δὲ διὰ τὴν πολυχρόνιον ἀπουσίαν σου, ἡ μητήρ μου ἐλυπεῖτο, ἐνθυμοῦμαι ὅτι ἐπεθύμουν νὰ συναντηθῶμεν ὅλοι ἀσφαλῶς ἐν τῷ οὐρανῷ. Τότε δὲ ἡ μητήρ μὲ τὸν γλυκὺν αὐτῆς τρόπον ἔλεγε. «Φιλτάτη μοι θυγάτερ, ἄς εὐχαριστοῦμεθα ὅτι αἱ ἡμέραι ἡμῶν εἶναι εἰς τὰς χεῖρας τοῦ Θεοῦ καὶ ὅτι αὐτὸς θέλει διαθέσει τὰ πάντα πρὸς ὄφελός μας, ἐάν ἐλ-

* Ταμίον ἐπιστημονικῶν γνώσεων.

πιζώμεν εἰς Αὐτόν.» Πόσιν δὲ τέρπομαι ἀνακαλοῦσα εἰς τὸν νοῦν μου τὰ βλέμματα καὶ τοὺς λόγους αὐτῆς! Μετὰ σφόδρῃς ἠτένιζεν ὁ Ἰππότης Ἐλθέριος πρὸς τὴν θυγατέρα του καὶ παρατήρει τὴν πρὸς τὴν μητέρα αὐξάνουσαν ὁμοιότητά της, περὶ τῆς ὁποίας τόσον φιλοστόργως αὐτὴ ὠμίλει. Κατὰ τὴν εὐτυχῇ ἐκείνην ἐσπέραν, ἡ Ρόζα παίζουσα τὴν κιθάραν ἐψάλλε μετὰ τοῦ πατρὸς της· ἀνέγνωσαν δὲ μετὰ προσοχῆς κεφάλαιά τινα τῆς Ἀγίας Γραφῆς, καὶ Ψαλμοὺς, οἵτινες ὑπῆρξαν πρὸς τὴν ἀποθνήσκουσαν Ματθίλδην πολὺ παρηγορητικοί.

Ἐνασχολουμένων αὐτῶν οὕτως, ὁ Ἰππότης Ἐμβῆς καὶ οἱ στρατιῶται αὐτοῦ προσήγγιζον εἰς τὸ Εὐτυχὲς Φρούριον παρέχοντος εἰς αὐτοὺς εἰσοδὸν τοῦ προμνησθέντος κακοῦ ἀνθρώπου, ὃν θὰ ὀνομάζω Προδότην. Οὗτος ἤνοιξε μὲ τρόπον, ὥστε νὰ μὴ ἀκουσθῇ κρότος, τὴν θύραν ἐκείνην, ἣν καθέκονε ἔχει νὰ φυλάττῃ. Οὕτω πρὶν ἢ δοθῇ σημείον τι κινδύνου οἱ στρατιῶται συνέλαβον πάντας τοὺς ἄλλους θεράποντας καὶ τοὺς κατέκλεισαν εἰς εἰρηκτὴν, ἥτις ἐπὶ πολλὰ ἔτη δὲν ἐχρησίμευσεν ὡς δεσμωτήριον. Τότε δὲ ὀδηγούμενος ὑπὸ τοῦ Προδότου ὁ Ἰππότης Ἐμβῆς, ἐφώρμησε πρὸς τὸ Προσφυλὲς Δωμάτιον καὶ διαβήνυσαν τὴν θύραν προεχώρησαν ἐν ἡ δύο βήματα ἐκφωνῶν μετὰ ὑπερηφανείας καὶ ὀργῆς, «τέλος ἐκδικούμαι!

Τὸ φρούριον τοῦτο εἶναι ἐμὸν, σὺ εἶσαι αἰχμάλωτός μου καὶ πρὸ τοῦ μεσονυκτίου θέλεις μὲ ἀκολουθήσει! Μετὰ ταῦτα ἀμέσως ἀπῆλθε κλειδώσας τὴν θύραν. Ἡ Ρόζα σχεδὸν λειποθυμημένη ἐπεσον εἰς τοὺς πόδας τοῦ πατρὸς της. Οὗτος δὲ τὴν ἀνήγειρε καὶ τὴν ἐστήριξε μὲ τὸν ἀριστερόν του βραχίονα καὶ πρὸς περηγορίαν της εἶπε πολλοὺς εὐσεβεῖς λόγους πρὸς παρηγορίαν της, οἷον «ὁ Θεὸς εἶναι παρὼν, τέκνον μου» ἐν δὲ Αὐτὸς ἤθελεν, ἡδύνατο νὰ προλάβῃ τὰύτην τὴν δυστυχίαν ἡμῶν. Ἀς ὑποταχθῶμεν εἰς ὅ,τι δὲν ἡμποροῦμεν νὰ ἐμποδίσωμεν καὶ ἅς ἐπικαλεσθῶμεν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, ὅπως ὑπορέ-

ρωμεν μετὰ χριστιανικῆς ὑπομονῆς ὅ,τι ἤθελεν ἀκολουθήσει». «ὦ, πάτερ μου, θὰ μοὶ ἐπιτραπῇ ἄρά γε νὰ σὲ συνοδεύσω; Θὰ παρκαλέσω τὸν Ἰππότην Ἐμβῆν νὰ μὲ ἀφήσῃ νὰ σὲ ὑπηρετῶ ἐν τῇ φυλακῇ σου». «Ὁχι, ἀγαπητόν μοι τέκνον,» ἀπήντησε θλίβων αὐτὴν ἐπὶ τῆς καρδίας του, «μὴ ἀναφέρῃς τοῦτο εἰς αὐτόν· ἡ δὲ θερμότης μου εὐχὴ κατὰ τὴν παρούσαν περίστασιν εἶναι τὸ νὰ μὴ ἐμποδίσῃ τις τὴν φυγὴν σου ἐκ τοῦ Φρουρίου, ὅπερ δὲν ἀνήκει πλέον εἰς ἡμᾶς. Γνωρίζεις τὸ δάσος, ἐν ᾧ κατοικεῖ ὁ πιστός μου Βόρξιος; ἂν καὶ μεμονωμένη καὶ πεζὴ πρέπει νὰ προσπαθήσῃς νὰ φθάσῃς εἰς τὴν κατοικίαν του τὴν

νύκτα ταύτην. Εἴθε ὁ Θεὸς νὰ ὀδηγήσῃ καὶ νὰ προστατεύσῃ τὸ τέκνον μου!» Μετὰ τὴν ὁμίλιαν ταύτην ὁ Ἰππότης Ἐλθέριος ἔδωκε πρὸς αὐτὴν ὀδγκρίας διὰ τῶν ὁποίων ἤλπιζεν ὅτι ἤθελεν εὑρεῖ τὴν κατοικίαν τοῦ καλοῦ ἀνθρώπου, ἡ τοῦλάχιστον τὴν θέσιν, ἥτις δὲν ἦτο τοσοῦτον μακρὰν, ὅπου αὐτὸς καίων ξύλα κατεσκεύαζεν ἀνθρακας. Μένε δὲ μετὰ τῆς συζύγου καὶ θυγατρὸς του, ὥς οὐ εὐαρεστήθῃ ὁ Θεὸς νὰ σοὶ προβλέψῃ καταλλήλοτερον ἄσυλον. Μὴ ἀνησύχει πολὺ περὶ ἐμοῦ, διότι ὁ Θεὸς οὐδέποτε θέλει ἐγκαταλείψει τοὺς πεποιθότας εἰς αὐτόν· ἅς μὴ ἀμυρτάνωμεν λοιπὸν ἀμφιβάλλοντες περὶ τῆς σοφίας, ἀγάπης, ἡ δυνάμεως αὐτοῦ. Ἐπειδὴ δὲ ὁ Ἰππότης Ἐμβῆς ἐστάθη εἰς

τὴν θύραν καὶ δὲν ἐπροχώρησε πολὺ εἰς τὸ δωμάτιον, νομίζω ὅτι δὲν σε εἶδεν, οὐδὲ ἠδύνατο νὰ διδῇ ὅτι τὸ δωμάτιόν σου συγκοινωνεῖ μὲ τούτο. Φέρε λοιπὸν τὸ μακρὸν μέλαν ἐπαινωφόριόν σου. Μὴ χάσῃς οὐδὲ στιγμὴν, διότι ἀκούω τὸν κρότον τῶν βημάτων πανταχόθεν· οἱ δὲ στρατιῶται βεβηλῶς λελητατοῦσι τὸ Φρούριον καὶ θέλουσιν ἀναμφιβόλως λαφυραγωγῆσαι καὶ τὸ δωμάτιόν σου». Ἡ Ρόζα ὑπήκουσε καὶ μετ' ὀλίγης στιγμῆς ἐπέστρεψε κομίζουσα τρία ἢ τέσσαρα πολύτιμα κοσμήματα, τὰ ὁποῖα ἄχρι τοῦδε εἶμας μόνον, ὡς δῶρα δοθέντα εἰς αὐτὴν παρὰ τῶν ἀγαπητῶν γονέων της.

Οἱ δὲ στρατιῶται ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀτίμου ἀρχηγοῦ των, ἐλαφραγώγησαν, ὅλα τὰ ἀργυρὰ καὶ χρυσὰ σκευὴ τῆς ἀποθανούσης Ματθίλδης καὶ τὰ πολυτίμητα κειμήλια αὐτῆς μετὰ παντός σπανίου καὶ πολυτίμου πράγματος, ὅσα ἦτο δυνατόν νὰ κοιμισθῶσι διὰ τῶν ἀμαζῶν τοῦ Εὐτυχοῦς Φρουρίου. Δύνασθε, ἀναγνώστε, νὰ συμπεράνῃτε εὐκόλως τί ἡσθάνοντο ὁ πατὴρ καὶ ἡ θυγάτηρ ἀκούοντες ἐκ διαλειμάτων ἐν τῇ Προσφυλῇ Δωμάτων τὰς διδομένας ὑπὸ τοῦ Ἐμβῆ προσταγὰς. Ἡ μὲν Ῥόζα ἐκρόφθη ὀπισθεν ὑψηλῆς ἱμακιοθήκης, ὁ δὲ πατὴρ ἐκλείδωνε τὴν θύραν, ἥτις ἐκοινῶναι πρὸς τὸ δωμάτιόν της. Ἦκουσαν ὅτι τις ἐδοκίμαζεν ν' ἀνοίξῃ τὴν θύραν καὶ ἔπειτα ἠρώτα, «νὰ τὴν συντρίψω;» ἄλλος δὲ ἀπεκρίνατο, «ὄχι, μὴ χάνης καιρόν, ἀλλὰ βοήθησέ με νὰ μετακομίσω τὸ βαρὺ τοῦτο κιβώτιον.» Ἐπειδὴ δὲ τὰ βήματά των ἀρκούντως ἀπεμακρύνθησαν, παρῆλθε καὶ ὁ φόβος ὅτι ἤθελεν ἐπὶ τοῦ παρόντος ἐνοχληθῇ. Ἡ δὲ Ῥόζα πάλιν ἐκάθισε πλησίον τοῦ πατρὸς της, ὅστις ἐπὶ τινα καιρὸν δὲν ἤθελε νὰ ὀμιλήσῃ, ἵνα μὴ ἀκουσθῇ ἔχουσα δὲ τοὺς βραχίονας περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ ἐκκλινε πικρῶς διὰ τὸν μέλλοντα ἀποχωρισμὸν των. Τέλος σιωπῇ βαθεῖα ἐπεκράτησε καθ' ὅλον τὸ Φρούριον ἐκτός, ὅτε ἀκράτητος γέλως καὶ κρυφαὶ ἀγρίαι χαρᾶς ἠκούοντο ἀπὸ τὴν μεγάλην αἴθουσαν, ὅπου ὁ κακοῦργος Ἐμβῆς καὶ ὅλοι οἱ ἄνθρωποι τοῦ εὐφραύνοντο τρώγοντες τὰ πλέον ἐξαίρετα φαγητὰ καὶ πίνοντες τὸν εὐώδη καὶ ἐξαίρετον οἶνον κτλ. τὰ ὁποῖα περιέχοντο ἐν τῷ Φρουρίῳ.

(ἔπεται συνέχεια)

Κεῖς τοῦ σχεδίου τῆς Ἀκροπόλεως τῶν Μυκηναίων.

- Α. Πύλη τοῦ Λέοντος, ἡ εἰσὸς τῆς Ἀκροπόλεως τῶν Μυκηναίων.
 Β. Ἀρχαῖα τεῖχη μέγιστοι λίθοι ἀτελῶς εἰργασμένοι.
 Γ, Γ, Γ. Ἀρχαῖον τεῖχος τῆς Ἀκροπόλεως, Κυκλωπείου.
 Δ, Δ. Γῆ βρεφείσα ἄνωθεν τοῦ τεύχους, κατὰ τὰς ὑπὸ τοῦ Ἀρος Σχλημῶν ἀνασκαφάς.
 Ε, Ε. Ἐσώτερον (ἀρχαῖον) τεῖχος ἐν μέρει ἐκκαλυφθέν διὰ τῶν τελευταίων ἀνασκαφῶν.
 Ζ, Ζ, Ζ. Κυκλοτερές περίφραγμα ἐκ δύο σειρῶν λίθων συνιστάμενον, ὅστινες ἀρχῇθεν ἦσαν κεκαλυμμένοι διὰ πλακῶν, σχηματιζομένου οὕτως εἶδους, ὡς ἀνωφίλου, ἡ σκεπάζματος, τὸ μέ-

ταῦν διάστημα ἔχον περὶ τοὺς 3 πόδας καὶ 6 δακτύλους διάστασιν. Ο κύκλος ἔχει περὶ τοὺς 190 πόδας διάμετρον.

Σ. Ἀποκεκρίμενον δῶμα ἐν τῷ κύκλῳ κατεσκευάσται ἐκ λίθων ὁμοίων πρὸς τοὺς τοῦ κύκλου. Ἡ ἐξώτερα πλευρὰ αὐτοῦ περιφράσσεται διὰ σωροῦ ἀκόμψου λίθων καὶ γῆς. Ἰσως ἦν ἡ τοῦ κύκλου εἰσὸς, ἡ ἀποχωρητήριον δῶμα.

Η, Θ, Ι, Κ. Α. Οἱ ὑπὸ τοῦ Ἀρος Σχλημῶν ἀνασκαφέντες τάφοι ἐντὸς τοῦ κύκλου.

Μ, Μ, Μ, Μ. Ἀνασκαφαὶ μεταξὺ τοῦ κύκλου καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ τεύχους τῆς Ἀκροπόλεως.

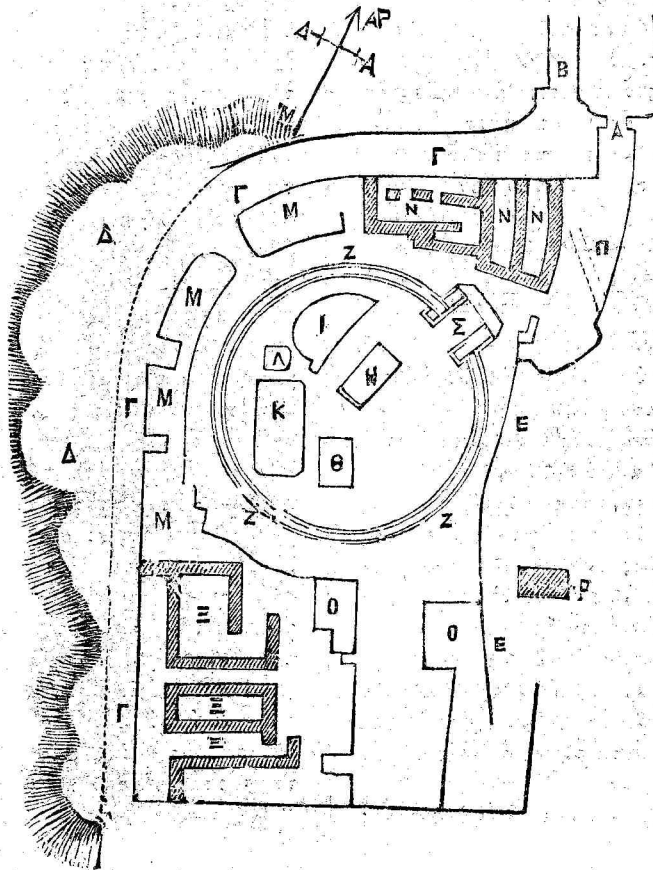
Ν, Ν, Ν. Περιφράγματα κατεσκευασμένα ἐκ λιθίνων τευχῶν, ἄνευ οὐδενὸς ἔχους θυρῶν ἢ παραθύρων.

Ξ, Ξ, Ξ. Περιτεταγμένα περίφραγματα ἀνακαλυφθέντα κατὰ τὰς ἀνασκαφάς. Κατὰ τὴν Ἀρα Σχλημῶν ταῦτα εἰσὶν «Ἐκτεταμένη Κυκλωπεῖα οἰκία», τὴν θεωρεῖ δὲ ὡς τὸ βασιλικὸν μέγαρον.

Ο. Τάφος ἀνασκαφῆς ὑπὸ τοῦ Ἀρος Σχλημῶν.

Π. Ἀρχαῖον ὑδραγωγεῖον.

Ρ. Προσωρινὸς ξύλινος οἰκίσκος διὰ τοὺς στρατιώτας τοὺς φυλάσσοντας τὸ μέρος πρὸς ἀποτρέψην ἀνασκαφῶν παρὰ προσώπων μὴ πρὸς τοῦτο ἐξουσιοδοτημένων.

Ἐτερον πρόσωπον σχετιζόμενον πρὸς τὰς ἀνασκαφὰς τῶν Μυκηναίων πρὸς ὁφείλεται ὁ γενικὸς ἔπαινος εἶναι ὁ κ. Σταματάκης, Ἐφορος τῶν κατὰ τὴν Πελοπόννησον ἀρχαιοτήτων ὅστις ἠκολούθει τὸν κ. Σχλημῶν εἰς τὸ ἔργον τοῦτο ὡς ἀντιπρόσωπος τῆς παρ' ἡμῖν ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρίας. Περὶ τοῦ κ. Σταματάκη ὁ διευθυντὴς τοῦ Βρετανικοῦ Μουσείου κ. Νεύτων, ἐν τῇ περὶ τῶν ἐν Μυκηναίς ἀρχαιοτήτων συγγραφῇ αὐτοῦ λέγει: «Δράττομαι τῆς εὐκαιρίας ταύτης ὅπως δημοσίᾳ ἀναγνωρίσω τὴν εὐγενῆ συμπεριφορὰν μεθ' ἧς με ὑπεδέχθη καὶ τὴν νοημοσύνην μεθ' ἧς προσεφέρτετο εἰς τὰς ἐρεῖνας μου» κτλ.

Εὐτυχῆς ὁ τόπος ὁ ἀπολαμβάνων ἐλευθερίως τῶν κόπων τοιούτων ἀνδρῶν οἷα τὰ μέλη τῆς ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρίας καὶ ἰδίως ὁ φιλόπονος καὶ πολυτίμος αὐτῆς γραμματεὺς, ὃ κατὰ μέγα μέρος ὀφείλεται ἡ ἀνθρῶ κατὰστασις τῆς Ἐταιρίας ταύτης.

ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ ΤΩΝ ΜΥΚΗΝΩΝ

Αἱ Μυκῆναι ἀρχαία τῆς Ἀργολίδος πόλις, περὶ τὰ ἑξήμιλια βορειανατολικῶς τοῦ Ἀργους, κεῖται ἐπὶ λόφου ἐπὶ τῆς ἐσχατιᾶς στενῆς κοιλάδος ἐκ τούτου δὲ καὶ ὁ Ὀμηρὸς περιγράφει αὐτὴν ὡς κειμένην ἐν μυκῶ τῆς τῶν Ἀργείων χώρας ἐξ οὗ καὶ ἡ ἐτυμολογία